

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2021/1778**z dnia 5 października 2021 r.****upoważniająca Republikę Federalną Niemiec do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 193 dyrektywy 2006/112/WE stanowi, że podatnik dokonujący dostawy towarów lub świadczenia usług jest, co do zasady, obowiązany do zapłaty podatku od wartości dodanej (VAT) organom podatkowym.
- (2) Pismem, które wpłynęło do Komisji dnia 15 marca 2021 r. Republika Federalna Niemiec (zwana dalej „Niemcami”) zwróciła się do Komisji z wnioskiem o upoważnienie do stosowania środka szczególnego stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do osób zobowiązanych do zapłaty VAT w przypadku przeniesienia uprawnień do emisji będących przedmiotem obrotu w krajowym systemie handlu, ustanowionym ustawą o handlu uprawnieniami do emisji ze spalania paliw (Gesetz über einen nationalen Zertifikatehandel für Brennstoffemissionen - BEHG) z dnia 12 grudnia 2019 r. (zwanym dalej „wnioskiem”).
- (3) Na podstawie art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE pismami z dnia 7 kwietnia 2021 r. Komisja przekazała ten wniosek pozostałym państwom członkowskim, a pismem z dnia 8 kwietnia 2021 r. zawiadomiła Niemcy, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.
- (4) W art. 199a ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2006/112/WE zezwala się państwom członkowskim na wyznaczanie podatników, na których przenoszone są pozwolenia na emisję gazów cieplarnianych, zgodnie z definicją w art. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾, oraz przenoszone są inne jednostki, z których mogą korzystać przedsiębiorcy w celu zapewnienia zgodności z tą dyrektywą, jako osoby zobowiązane do zapłaty VAT (zwane dalej „mechanizmem odwrotnego obciążenia”). Przepisy te zostały włączone do dyrektywy 2006/112/WE dyrektywą Rady 2010/23/UE ⁽³⁾, aby przyczynić się do zwalczania oszustw związanych z VAT. Stosowanie mechanizmu odwrotnego obciążenia w odniesieniu do handlu pozwoleniami na emisję gazów cieplarnianych zgodnie z art. 199a ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2006/112/WE ogranicza się do uprawnień będących przedmiotem obrotu w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji („EU ETS”).
- (5) Ustawą BEHG Niemcy stworzyły ramy prawne dla krajowego systemu handlu uprawnieniami do emisji, który obejmuje emisje niewchodzące w zakres EU ETS. W związku z tym art. 199a ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2006/112/WE nie stanowią podstawy prawnej do stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia do handlu w ramach BEHG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2010/23/UE z dnia 16 marca 2010 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w zakresie fakultatywnego i tymczasowego stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych usług podatnych na oszustwa (Dz.U. L 72 z 20.3.2010, s. 1).

- (6) Według Niemiec handel uprawnieniami jest bardzo narażony na oszustwa związane z VAT. Handel uprawnieniami do emisji ze spalania paliw na podstawie BEHG może być wykorzystywany w nieuczciwych celach w taki sam sposób, jak handel w ramach EU ETS. Uprawnienia do emisji mogą być wymieniane szybko, wielokrotnie i łatwo. W związku z tym organom bardzo trudno jest wykryć takie zmiany własności oraz zapewnić pobranie odpowiedniej kwoty podatku. Nabywca uprawnień, będący podatnikiem z prawem do odliczenia, może odliczyć naliczony podatek VAT, istnieje natomiast ryzyko, że dostawca nie zapłacił organom podatkowym podatku obrotowego wykazanego na fakturze. W szczególności występowanie w łańcuchu dostaw tzw. znikających podatników, którzy szybko znikają lub nie posiadają żadnych aktywów, uniemożliwia organom pobór podatku, który nie został zapłacony, co ma negatywne skutki dla budżetu. Aby zaradzić stratom w dochodach publicznych, Niemcy wystąpiły z wnioskiem o uzyskanie upoważnienia na przyznanie odstępstwa od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE do wprowadzenia mechanizmu odwrotnego obciążenia w odniesieniu do przenoszenia uprawnień do emisji.
- (7) Wyznaczenie odbiorcy będącego podatnikiem jako osoby zobowiązanej do zapłaty VAT w takich szczególnych przypadkach przyczyniłoby się do uproszczenia procedury poboru VAT i zapobiegłoby uchylaniu się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania. W związku z tym należy upoważnić Niemcy do stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia w odniesieniu do przenoszenia uprawnień do emisji będących przedmiotem obrotu w krajowym systemie handlu w ramach BEHG (zwanego dalej „środkiem szczególnym”).
- (8) Środek szczególny powinien być ograniczony w czasie. Należy zatem upoważnić Niemcy do stosowania środka szczególnego do dnia 31 grudnia 2024 r.
- (9) Zważywszy na zakres odstępstwa i fakt, że jest ono rozwiązaniem nowym, należy ocenić jego skutki. W związku z tym gdyby Niemcy zamierzały przedłużyć obowiązywanie środka szczególnego na okres po 2024 r., powinny do dnia 31 marca 2024 r. wraz z wnioskiem o przedłużenie przedstawić Komisji sprawozdanie zawierające przegląd tego środka szczególnego. Sprawozdanie to powinno zawierać ocenę wpływu środka szczególnego na zwalczanie oszustw związanych z VAT oraz liczbę przedsiębiorstw i transakcji objętych środkiem szczególnym.
- (10) Środek szczególny nie wpłynie negatywnie na zasoby własne Unii z tytułu VAT,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE upoważnia się Republikę Federalną Niemiec do określenia, że osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest podatnik, na rzecz którego dokonuje się przeniesienia uprawnień do emisji będących przedmiotem obrotu w krajowym systemie handlu, ustanowionym ustawą o krajowym handlu uprawnieniami do emisji ze spalania paliw (Gesetz über einen nationalen Zertifikatehandel für Brennstoffemissionen) z dnia 12 grudnia 2019 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2024 r.

Ewentualny wniosek o przedłużenie środka szczególnego przewidzianego w niniejszej decyzji przedkłada się Komisji do dnia 31 marca 2024 r. wraz ze sprawozdaniem dotyczącym stosowania tego środka, zawierającym ocenę wpływu środka na zwalczanie oszustw związanych z VAT oraz liczbę przedsiębiorstw i transakcji, na które środek ten ma wpływ.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 5 października 2021 r.

W imieniu Rady

A. ŠIRCELJ

Przewodniczący
